

РЕШЕНИЕ

№ 2580

гр. София, 24.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав,** в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11629** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45в, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището (ЗУБ).

Образувано е по депозирана жалба от М. А. А., [дата на раждане] гражданин на Сирийска арабска република, ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № РПЗТ - 86 от 06.11.2024 г., издадено от заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), съгласно Заповед за заместване № РД-05-31 от 04.11.2024 г., с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ при МС до отпадане на основаниято или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на постановения административен акт. Твърди се липса на фактическа обосновааност и на мотиви, доколкото не са посочени конкретни действия и/или поведение на жалбоподателя, които административният орган е приел за застрашаващи националната сигурност. Застъпено е становище и за нарушено право на защита предвид непредоставянето на информацията, послужила като основание за административния орган да определи конкретната обезпечителна мярка по чл. 45б от ЗУБ. Сочи се, че защитата на информацията, предвидена в ЗЗКИ не предпоставя ограничаване на достъпа на жалбоподателя до тези данни. С тези аргументи и с

позоваване на практика на СЕС и на Върховния административен съд от съда се иска да отмени оспорения административен акт.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя – адв. П. Ж. и лично жалбоподателят, със съдействието на преводач от арабски език, поддържат направеното искане и изложените съображения в жалбата. Като допълнителен аргумент за незаконосъобразност от пълномощника се сочи и несъответствие между определената продължителност на прилагане на обезпечителната мярка и нормативно регламентираната.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна. На становище е, че материалният закон е приложен правилно в съответствие с представената информация от ДАНС при спазване на административно производствените правила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, въз основа на събраните по делото доказателства и становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят М. А. А. е гражданин на Сирийска арабска република. Роден е на 10.02.1988 г- в [населено място]. Женен с две малолетни деца. Влязъл е незаконно на територията на страната за първи път на 02.06.2023 г. В същия ден с Решение за настаняване № 1599 от 02.06.2023 г., издадено от директора на РПЦ – Х. при ДАБ – МС (л. 81), е настанен в центъра, а на 05.06.2023 г. с рег. № 27667 е заведена подадената от него Молба за предоставяне на международна закрила (л. 95).

Самоличността на жалбоподателя е установена с Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липса на валидно издадени от компетентен орган на държавата по произход документи (л. 78). В присъствието на преводач от арабски език е оформена и останалата документация по повод образуваното административно производство – Регистрационен лист, Евродак дактилоскопна карта, Декларация – съгласие за обработка на лични данни. На жалбоподателя е връчена Покана за провеждане на интервю на 14.06.2023 г. (л. 82).

С Докладна записка вх. № 2365 от 14.06.2023 г. (л. 74 – л. 75) директорът на РПЦ – Х. е уведомен, че група чужденци са напуснали самоволно центъра. Сред посочените лица под № 10 в Докладната е отразено и името на жалбоподателя М. А.. Отбелязано е, че е в неизвестност от 12.06.2023 г. Неявяването му на насроченото за 14.06.2023 г. интервю е документирано с Констативен протокол (л. 73), а с Решение № 13724 от 18.09.2023 г., издадено от заместник председателя на ДАБ – МС, оправомощен със Заповед № ЦУ – РД 05-272 от 12.06.2023 г. на председателя на ДАБ, образуваното по молбата на М. А. производство за предоставяне на международна закрила е прекратено, на основание чл. 15, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗУБ.

След самоволното напускане на РПЦ – Х. жалбоподателят е напуснал и територията на РБългария. Преминал е незаконно границата с Република С., а след това и през територията на У. и А.. Установил се при свои познати в Германия, където също подал молба за закрила.

На 11.10.2024 г. е върнат от Германия и е депозирал молба за повторна регистрация до председателя на ДАБ – МС, с която отново е заявил желание да получи международна закрила на територията на Република България (л. 60).

На 06.11.2024 г. е заведена нова молба за закрила от името на М. А.. С Решение № 4539 на директора на РПЦ – Х. от същата дата отново е настанен в центъра (л. 52). В присъствието на преводач от арабски език в същия ден – на 06.11.2024 г. е проведено и интервю, документирано по надлежния ред с Протокол (л. 41 – л. 44).

Ден по-рано, на 05.11.2024 г. в ДАБ – МС е постъпило писмо от ДАНС, заведено с вх. № 2-126, в което е посочено, че има сериозни основания да се предполага, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, което предпоставя настаняването му в помещение от затворен тип за периода на провеждане на административното производство по молбата за закрила.

С докладна записка рег. № УП 27677 от 07.11.2024 г. директорът на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“, въз основа на представената информация от ДАНС, е предложил на председателя на ДАБ да упражни правомощието си по чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ и да вземе решение, с което да определи на чуждия гражданин, търсещ закрила, мярка по чл. 45б от ЗУБ, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В предложението е посочено, че при проведеното интервю интервюиращият орган при ДАБ е приел, че са налице основания за отказ да бъде предоставена международна закрила на жалбоподателя М. А., поради изключващите клаузи, предвидени в чл. 12, ал. 1, т. 6 и ал. 2, т. 4, предл. второ от ЗУБ.

Въз основа на тези данни, с Решение № РПЗТ – 86 от 06.11.2024 г. , упълномощеният със Заповед за заместване № РД 05 – 31 от 04.11.2024 г. зам. председател на ДАБ при МС е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради което спрямо жалбоподателя М. А. следва да бъде приложена обезпечителната мярка - настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството по молбата му за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на жалбоподателя на 06.11.2024 г. в присъствието на преводач от арабски език (л. 10 - 11 от делото). Разяснени са възможностите за обжалването му и правото на адвокатска защита.

Така описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото административно производство, е процесуално допустима.

Подадена е на 20.11.2024 г. в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в, ал. 5, изр. първо от ЗУБ (Решението е връчено на 06.11.2024 г.) от адресат на административния акт, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното Решение № РПЗТ - 86 от 06.11.2024 г. е издадено от компетентен орган - заместник председател на ДАБ при МС, в кръга на делегираните му правомощия със Заповед за заместване № РД 05 – 31 от 04.11.2024 г. на председателя на ДАБ при МС.

Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му, доколкото няма нормативно изискване мотивите на решението да възпроизвеждат конкретните обстоятелства, въз основа на които са установени действия и/или поведение, възприети като застрашаващи националната сигурност от компетентния национален орган и са отразени в представената информация от ДАНС. Позовавайки се на изключителното правомощие на ДАНС по

отношение на преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност и на задължителното тълкуване, дадено с ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, административният орган е посочил в мотивите на решението, че фактическите данни, въз основа на които е приел наличието на основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се съдържат именно в постъпилото писмо вх. № 2 -126 от 05.11.2024 г.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт.

Както правилно е посочено и в жалбата, легалната дефиниция на понятието „национална сигурност“ е дадена в разпоредбата на чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, към която препраща и нормата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за Държавната агенция „Национална сигурност“. Необходимостта предоставената информация от ДАНС да бъде защитена чрез съответния гриф за сигурност, по реда на Закона за защита на класифицираната информация, е пречатствала временно възможността на жалбоподателя да се запознае с нея, непосредствено преди постановяване на оспореното Решение. Осигуряването на тази възможност в хода на съдебното производство, след изискването и представянето на информацията от ДАНС, според настоящия съдебен състав в достатъчна степен обезпечава ефективното упражняване на правото на защита, поради което неоснователни са тази част от възраженията в жалбата.

Съдът не констатира допуснато нарушение и при прилагане на материалния закон, както и в преценката на административния орган за наличие на основанията за прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“, но при гаранции, обезпечаващи „защитата на националната сигурност“. Законосъобразно е становището на административния орган, че преценката дали даден кандидат за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС, съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС. Осъществяването на ефективен съдебен контрол, по реда на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, не предполага проверка на източниците на информация, използвани от органите на ДАНС при изготвяне на становището по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ поради спецификата на функционалните им компетентности.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно-производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства в контекста и на предоставената информация от ДАНС като е отчетено, че чужденецът не принадлежи към уязвима група, по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, самоволно е напуснал РПЦ – Х. почти непосредствено след като е депозирал молба за закрила, незаконно е преминал границата на няколко държави – членки на ЕС до установяването си на територията на Р.. От съществено значение е и неотреченото в изявлението на жалбоподателя в настоящото съдебно производство присъствие в Център за мигранти в Германия на територията, на който е възникнал инцидент, възприет като атентат, предположил временното му задържане в хода на провеждано разследване, с цел установяване на евентуалната му съпричастност.

В този смисъл, обоснован и съответстващ на индивидуалната преценка на относимите обстоятелства, а и на основната цел на закона – защита на националната сигурност и обществения ред, е изводът на административния орган, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и спрямо жалбоподателя следва да бъде приложена, предвидената в чл. 45б от ЗУБ временна мярка – настаняване в помещение от затворен тип за възможно най-кратък срок до отпадане на основанието по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Така определената мярка и ограниченията, свързани с прилагането ѝ са пропорционални на засегнатите права и интереси на жалбоподателя, доколкото имат временен характер, който е обезпечен с нормативно предвидено периодично преразглеждане наличието на основанието по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ по реда на чл. 45г, ал. 2 – ал. 3 от ЗУБ.

Основателно е възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че посоченият в обжалваното решение алтернативен срок за прилагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – до приключване на производството по предоставяне на международна закрила не съответства на разпоредбите на чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ и чл. 9, § 1 от Директива 2013/33/ЕС от 26.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемане на кандидати за международна закрила. В тази му част оспореното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. А., [дата на раждане] гражданин на Сирийска арабска република, ЛНЧ [ЕГН] Решение № РПЗТ - 86 от 06.11.2024 г., издадено от заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), съгласно Заповед за заместване № РД-05-31 от 04.11.2024 г., в частта с която е постановено настаняването му в помещение от затворен тип към ДАБ – МС, на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., гражданин на Сирийска арабска република, ЛНЧ [ЕГН] в останалата част на оспореното Решение № РПЗТ - 86 от 06.11.2024 г., издадено от заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), съгласно Заповед за заместване № РД-05-31 от 04.11.2024 г. - относно наличието на основания по чл. 45в, ал. 1 вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗУБ за настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанието.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: